

ת"פ 34579/11/17 - מדינת ישראל נגד סטניסלב פארפס

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 34579-11-17 מדינת ישראל נ' פארפס(עציר)

תיק חיצוני: 494225/2017

בפני כבוד השופטת איילת השחר ביטון פרלה

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם סטניסלב פארפס (עציר)

החלטה

1. בכתב האישום שהוגש כנגד הנאשם הודיעה המאשימה כי: "בהתאם לסעיף 36(א) וסעיף 36(ב) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג 1973, מבקשת המאשימה מבית המשפט לקבוע כי הנאשם הינו סוחר סמים ולחלט את המוצג כסף מזומן על סך 27,000 ₪ וכן 2660 יורו."

2. החלטה זאת עניינה בקשת המאשימה באשר לכספים שפורטו בהודעתה, שנתפסו במהלך החקירה בדירה שבה גר הנאשם בגפו ושבה הקים מעבדה לגידול סם מסוכן.

רקע:

3. בהכרעת הדין מיום 16.1.18 הרשעתי את הנאשם בגידול ייצור והכנת סמים מסוכנים - עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג 1973 (להלן: הפקודה), החזקת סמים שלא לצריכה עצמית- עבירה לפי סעיף 7 (א) ו- 7(ג) לפקודה והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית- עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודה. העובדות בקצירת האומר, שעל בסיסן הורשע הנאשם, מלמדות כי הכשיר דירה שבה גר בגפו לשמש כמעבדה לגידול שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס. כמו כן, גידל הנאשם 55 שתילי סם מסוכן במשקל של 1.717.09 קילו נטו, החזיק כלים המשמשים להכנת סם מסוכן וכן החזיק הנאשם ב- 3.6311 גרם של סם מסוכן מסוג קוקאין וב- 58.48 גרם של סם מסוכן מסוג קנבוס שלא לצריכה עצמית וללא היתר כדון.

4. ביום 6.3.18 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש ולאחר שהוברר כי בכוונת ב"כ הנאשם לטעון לזכות של צד ג' בכספים שלגביהם התבקש החילוט, הציגו הצדדים הסכמה ולפיה לאחר שיינתן גזר דין יתקיים דיון בשאלת החילוט. הטוענת לזכות היא אשת הנאשם וכלשונו של ב"כ הנאשם, עו"ד יגור, במהלך הדיון: "לגבי הכסף, אבקש לשמוע את הנאשם ואשתו. אשתו היא גם הבעלים של הכסף."

5. יוער כי במועד שמיעת טיעוני הצדדים לעונש ובהתאם להסכמות שבין הצדדים השלמתי את הכרעת הדין, שבה

הושמטה בהיסח הדעת הכרזתו של הנאשם כסוחר סמים, וקבעתי כי הנאשם סוחר סמים.

6. ביום 13.3.18 גזרתי את דינו של הנאשם למאסר בפועל בן שבעה חודשים והפעלת מאסר על-תנאי בן שישה חודשים בחפיפה חלקית כך שסך הכל ירצה הנאשם אחד עשרה חודשי מאסר בניכוי תקופת מעצרו מיום 7.11.17. כמו כן, גזרתי על הנאשם מאסר על-תנאי של 8 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, למעט עבירות בסם מסוכן לשימוש עצמי, קנס בסך 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו, התחייבות עצמית בסך 20,000 ₪ שלא לעבור במשך שלוש שנים כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, למעט עבירות בסם מסוכן לשימוש עצמי ופסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 12 חודשים.

ראיות וטענותי הצדדים בדיון בבקשה לחילוט:

7. ביום 13.3.18 התקיים דיון בבקשת החילוט, במהלכו שטחו הצדדים טענותיהם, אשת הנאשם העידה והוגשו גרסאותיהם של אשת הנאשם והנאשם במשטרה. בגמר הדיון, הוצגה הסכמה שבין הצדדים, כי החלטתי תשלח לצדדים ואין צורך לכנס דיון לצורך השמעתה.

8. ב"כ המאשימה הפנה לעדותו של הנאשם (ת/4), בה נשאל הנאשם, בין היתר, כמה זמן הוא חסך את הכסף והשיב שחסך אותו תקופה ארוכה וכי אשתו הפקידה את החיסכון בחשבון בנק משותף. לטענת ב"כ המאשימה, גרסה זו אינה מתיישבת עם העובדה שנתפס כסף במזומן. עוד נטען כי הנאשם ובת זוגו נעדרו הסבר באשר לשטרות היורו. ב"כ המאשימה הפנה לעדותה של בת זוג הנאשם באשר להכנסותיה המגיעות לכדי 5,000 ₪ ואין מאפשרות חיסכון של הסכום שנתפס. לנוכח האמור, עתר ב"כ המאשימה לחילוט הכספים בהסתמך על הכרזת הנאשם כסוחר סמים ומאחר שלטענתו לא הופרכה הטענה בדבר החזקה שהכסף הושג בעבירות סמים.

9. ב"כ הנאשם, הפנה לגרסאותיהם של הנאשם ובת זוגו במשטרה ולבקשת החילוט המפורטת בכתב האישום. לשיטתו, העובדה כי כתב האישום מייחס לנאשם גידול של שתילי סם מסוכן שהתבצע כחודש ימים בלבד אמורה להנביע מסקנה כי הנאשם לא הצליח להרוויח ממעשה העבירה ולו שקל אחד. ב"כ הנאשם הפנה לחרטתו העמוקה של הנאשם כפי שהובעה עוד בחקירתו המשטרתית וכן ציין כי הנאשם לא רכש את הכלים להקמת המעבדה, אלא מדובר בכלים שנותרו אצלו מתיקים קודמים. עוד נטען, כי הנאשם, לכתחילה, גידל את הסם המסוכן לצרכיו ולשיכון מכאוביו בשל חבלת גוף ממנה סובל. נטען כי לא הוכח ולא נטען במסגרת הטיעונים לעונש והבקשה לחילוט לרווח כלשהו שהפיק הנאשם; מדובר בנאשם שחודשיים קודם למעצרו לא עבד וקודם לכן עבד כמנהל חברת גלי, התפרנס הוא ובת זוגו בסיוע אמו מידי חודש. צוין כי הנאשם ובת זוגו, מנהלים משק בית משותף, נשואים משנת 2011 וביחד משנת 2009. לטענת ב"כ הנאשם, חזקת שיתוף ברכוש שבין בני זוג והעובדה שבת הזוג מתפרנסת וחסכה עם הנאשם את הכספים מצדיקות דחיית הבקשה. עוד נטען כי בני הזוג נשענים כלכלית על אם הנאשם וכי הם תומכים באם בת הזוג שנמצאת ברוסיה. ב"כ הנאשם הפנה להסבריו של הנאשם בהודעותיו במשטרה באשר למקור שטרות היורו, על רקע כוונת בני הזוג לטוס לרוסיה. לבסוף ולמצער, עתר ב"כ הנאשם להתחשב באמור ולהסתפק בחילוט סכום 'נמוך מאוד' מהסכום הכולל.

10. מגרסתו של הנאשם במשטרה עולה כי הוא משתמש בסם מסוכן כל יום מהבוקר עד הערב (ת/2, ש' 10-12). לפי גרסתו, נהג לרכוש סמים מסוכנים לשימוש בכספים שאמו נתנה לו ובכספים שבת זוגו נתנה לו, זאת מאחר שלא עבד לפרנסתו על רקע מכאובי גוף (ת/2, ש' 17-19). כאשר נשאל למקור הכסף שנתפס בדירה ציין כי מדובר בחסכון שלו מהשנה האחרונה ובתוספת חסכון של אמו בעבורו. עוד ציין כי מדובר בכסף שהוא מחזיק במזומן בכדי שיהא זמין לתשלומים ולמחיה (ת/2, ש' 36-37) בחקירתו השנייה ציין כי מדובר בחסכון להעברה לאם בת הזוג ולנסיעה לרוסיה (ת/3, ש' 97). לגבי שטרות היורו טען כי מדובר בכסף שהמיר לצרכי נסיעה לחו"ל (ת/2, ש' 51-52). הנאשם ציין כי לא עבד כחודשיים עובר לחשיפת העבירות (ת/3, ש' 26). הנאשם טען כי הוא ובת זוגו חיים על הכנסת בת הזוג בסך של 4,000 ₪ וכן סך של 3,000 ₪ שאמו נותנת לו (ת/3, ש' 33-35). הנאשם, לפי גרסתו מנהל חשבון בנק נפרד מחשבון הבנק של בת הזוג שלו (ת/3, ש' 39-43). באשר לדירה מסר הנאשם כי הדירה אמנם רשומה על שמו אך היא בבעלות אביו ואמו וכן ישנה דירה נוספת הרשומה על שמו ועל שם בת הזוג ומושכרת לשוכרים (ת/3, ש' 188). בחקירתו השלישית ציין הנאשם כי חסך את הכסף תקופה ארוכה ובחר שלא להשיב לשאלה איך חסך אותו מאיזה כסף ושל מי (ת/4, ש' 18-20). כך גם בחר שלא להשיב לגבי האופן שבו האם נתנה לו כספים (ת/4, ש' 22-26).

11. בעדותה לפני כטוענת לזכות בכספים, העידה בת זוג הנאשם כי היא מנהלת עסק רווחי והכסף שנתפס, לפחות בחלקו, הוא חסכון שלה. לעדה לא היה להציג קבלות התומכות בהצהרתה כי עסקה רווחי. לפי עדותה, במהלך השנים האחרונות בני הזוג חיו על הכנסותיה ובסיוע שניתן להם מאם הנאשם. לפי גרסתה של בת הזוג במשטרה, הדירה שבה גידל הנאשם את הסמים היא של הנאשם, בסיוע במימון מצד הוריו (ת/1, ש' 37-38). בת זוג הנאשם ציינה בגרסתה במשטרה כי: "יש לנו מגירה בבית שכל אחד שם כסף מתי שיש אפשרויות כי רצינו לטוס לרוסיה" (ת/1, עמ' 243). אעיר כי אם הנאשם שהתה באולם בית המשפט, אך ב"כ הנאשם מטעמיו לא ביקש להביאה כעדה.

דיון והכרעה:

12. בע"פ 5680/15 סעיד ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 27.10.15) שרטט כב' השופט הנדל את המסגרת המשפטית לעניין חילוט, ולפיה חילוט רכוש של אדם שהורשע בעבירת סמים נע בשני מסלולים מקבילים: האחד מוסדר בסעיף 36א (א) לפקודה ומתמקד במעשה העבירה; האחר מוסדר בסעיף 31א(ב) לפקודה ומתמקד בעובר העבירה, בהיותו סוחר סמים.

13. באשר לנתיב המתמקד בעובר העבירה, ישנה חזקה בסעיף 31(6) (א) לפקודה לעניין מי שנידון והוכרז כסוחר סמים כך ש:

"כל רכוש של אדם כאמור, ורכוש של בן זוגו ושל ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, וכן רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו לאותו אדם ללא תמורה, ייראה כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן הוכיח הנידון אחד מאלה:

(אא) האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים;

(בב) הרכוש הגיע לידי או לידי בעליו לא מאוחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום בשל העבירה שעליה נדון;

(ב) כל רכוש שנמצא בחזקתו או בחשבונו של הנידון יראה כרכוש שלו אלא אם כן הוכיח שהרכוש הוא של זולתו, שאינו אחד האנשים המפורטים בפסקה (א)."

14. לגבי המסלול הראשון, בע"פ 5680/15, ציין כב' השופט הנדל כי: "עינינו רואות קיומה של זיקה בין הרכוש מושא צו החילוט לבין העבירה. בהתאם, אין תמה כי הסעיף נוקט בלשון ציווי כך שעל בית המשפט לצוות על חילוט, זולת קיומם של נימוקים מיוחדים. במסלול זה, הרכוש הינו תוצאה ישירה של העבירה." לגבי המסלול האחר ציין כב' השופט הנדל כי: "בקביעת החזקה כי כל רכוש של הנאשם יראה כרכוש שהושג בעבירת הסמים, המחוקק מניח זיקה בין רכוש של הנאשם ושל בני משפחתו, לבין העבירה, וזאת על רקע היותו סוחר סמים. אולם, בשל המורכבות של נתיב זה, הנאשם שהוא בגדר סוחר סמים יכול להתגונן בפני בקשת החילוט בדרכים שונות, על ידי הוכחת אמצעים חוקיים להשגת הרכוש, הוכחת עיתוי קבלת הרכוש של יותר מ-8 שנים טרם הגשת כתב האישום, או הוכחה שהרכוש שייך לזולתו."

15. לענייננו, כזכור, המאשימה עתרה לחילוט הכסף בשני הנתיבים גם יחד. הנתיב שדורש הכרזת נידון כסוחר סמים מקים כאמור החזקה המוסדרת בסעיף 31 (6) לפקודה ולא דורש שיוכח כי מדובר בכספים שמקורם בעבירת סמים. הקביעה כי הנאשם הוא "סוחר סמים" מושתת על קיומם של שני תנאים: האחד - שהנידון הורשע בעבירה של עסקת סמים והנוסף - שהפיק רווח מעבירה של עסקת סמים כלשהי או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור (ראה י. קדמי, על פקודת הסמים המסוכנים מהדורה מעודכנת תשס"ז-2007, סעיף 3 (א) (2) בעמ' 315). הצדדים עתרו במשותף להכרזת הנאשם כסוחר סמים וכך נעשה. המדובר בכספים שלפי עובדות כתב האישום היו מצויים בחזקת הנאשם, בדירה שבה התגורר בגפו (לפי העובדות שבהן הודה). ישנה טענה מצד ההגנה כי הכספים הם כספי בני הזוג - הנאשם ובת זוגו. נטען שבני הזוג מחזיקים במשותף בכספים הן מכוח 'חזקת שיתוף' בהיותם בני זוג והן מכוח היות בת הזוג טוענת לזכות על חלק מהכספים שהמקור להם, לדבריה, הוא מקור חוקי. לאחר שעיניתי בראיות ושמעתי את טענות הצדדים מצאתי שהנאשם לא סתר החזקה באשר למקור הרכוש שעותרים לחילוט. כך גם באשר לטוענת לזכות, היא בת זוגו של הנאשם. לאחר בחינת עדותה ולאור התרשמותי מעדותה ובחינת הראיות שהוצגו לפני לא מצאתי את עדותה כמבססת זכות ברכוש או כמסייעת להפרכת החזקה שבפקודה. משלא נסתרה החזקה באשר למקור הרכוש שעותרים לחילוט, לא מצאתי צורך לבחון האפשרות לחלט הכספים בנתיב המקביל.

16. "נטל ההוכחה החל על התביעה בשני המסלולים לאחר הרשעה - בין אם מדובר בהוכחת זיקה ישירה בין הרכוש לעבירה ובין אם מדובר בהוכחת התנאים המקדמיים לחזקה הקבועה בסעיף 31(6) - הינו מעל לכל ספק סביר [ע"פ 3162/94 מדינת ישראל נ' מישל ישראל, פ"ד נ(3), 265 (1996)], תוך התחשבות בכך שישנם מצבים בהם ההוכחה קשורה בעניינים שבידיעתו המיוחדת של הנאשם [ע"פ 4496/04 מוחמד עלי מחג'נה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (11.9.2005) (להלן: עניין מחג'נה)]. כאמור, במידה והוכחו התנאים המקדמיים לחזקה, יש באפשרותו של הנידון להוכיח את אחד הסייגים לה. זאת עליו להוכיח בנטל הוכחה של מאזן הסתברויות [עניין מחג'נה, פסקה 9], ואין די בהעלאת ספק בדבר אי כשירות הכספים [ע"פ 7598/95 בן שטרית נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(2), 385, 410-411 (1998)]." (ע"פ 5680/15 סעיד ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 27.10.15)). בת הזוג של הנאשם העידה לפני ולא

הניחה תשתית עובדתית אינפורמטיבית לקביעה כי הכספים, ולו חלקם, ממקור חוקי. יתרה מזאת, הרושם שהתקבל מעדותה כי היא נמנעת במכוון מלמסור פרטים הקשורים לרכוש בני הזוג ובאשר לסכומי הכסף המדויקים שהיא לכאורה "ערבבה" עם כספי הנאשם. בת הזוג מצאה להביא מסמכים שונים כתמיכה לכך שהיא עובדת למחייתה ואולם לא היה בהם כדי לתמוך בהצהרתה כי בית העסק שבניהולה הוא רווחי. עדותה של בת הזוג באשר למקור הכספים לא הייתה משכנעת בלשון המעטה. גרסתו של הנאשם במשטרה ניחנה באותה התנהלות, כאשר נחקר על אודות הכספים האמורים. מעבר לחסר העובדתי שבעדותה, התרשמותי הייתה כי הפרטים שאותם מסרה אינם מהימנים ומהווים כסות כזב למקור הכספים. בת הזוג לא ידעה להסביר מה מקור שטרות היורו ולמעשה לא ידעה על קיומם. נטען כי בני הזוג מסתייעים באמו של הנאשם ובה בעת כי יש להם הכנסות שמאפשרות להם הקצאת כספים לחסכון. גרסתם של הנאשם ושל בת הזוג היא גרסה משוללת היגיון ובמקום שבו נעשה ניסיון לברר את היגיון הדברים, מצא הנאשם לשתוק ומצאה בת הזוג לנדב פרטים חלקיים ביותר. ודוק, חילוט רכושו של מי שהוכרז סוחר סמים, כאמור, מניח זיקה בין רכושו של הנאשם ושל בני משפחתו, לבין העבירה, וזאת על רקע היותו סוחר סמים. לאמור, על ההגנה להוכיח אחרת וזאת בנטל הוכחה של מאזן הסתברויות ולא בדרך של העלאת ספק. במקרה שלפני, ספק אם ספק הוטל.

17. לא מצאתי לקבל הטענה כי יש להתחשב בכך שמדובר ברכוש שחלה עליו חזקת השיתוף. ניסיון להיבנות מחזקת שיתוף רכוש שבין בני זוג במקרה שבו לא נסתרה החזקה כי הרכוש הושג בעבירה של עסקת סמים הוא ניסיון שנחסם, לא רק בהגיונם של דברים ומהטעם שחזקת השיתוף אינה רלוונטית כלל לעניין ולנסיבותיהם של בני הזוג, אלא אף בלשון הברורה של החזקה בפקודה, המגדירה רכוש של בני המשפחה, לרבות בת הזוג של סוחר סמים - כרכוש שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן הוכיח הנאשם קיומו של סייג הקבוע בחוק. סייג כאמור, לא הוכח.

18. כמו כן, לא מצאתי נימוקים מיוחדים שלא לחלט הסכום האמור, גם לא לאור גזר הדין שהחיל רכיב של קנס. בגזר דינו של הנאשם מצאתי בנסיבות שהוצגו לפניי בכדי למקמו בגבול התחתון של מתחם העונש ההולם, ואולם לעניין החילוט הדגש הוא בפגיעה כלכלית בעברייני הסמים וביסודו תכלית הרתעתית ו'הוצאת בלעו של גזלן מפיו' (ראה רע"פ 2675/17 ארצי נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 23.8.17), פסקה 12). הרושם שהתקבל הוא שהכספים שפורטו בכתב האישום הם רק 'קצה קצהו' של הרכוש המצוי בחזקתו של הנאשם. הנאשם הוגדר כסוחר סמים, כשלמעשה ניתן היה להעמיד במבחן החזקה הניתנת לסתירה את כל רכושו. המאשימה הסתפקה בכסף המזומן שנתפס בחזקתו בדירה.

19. סוף דבר, אני מורה על חילוט כסף המזומן בסך 27,000 ₪ ו- 2,660 יורו המתוארים בעובדות כתב האישום.

ניתנה היום, ו' ניסן תשע"ח, 22 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.